

SVENSK MUSIKTIDNING

N:r 2.

Redaktör och utgivare:
FRANS J. HUSS.
Telefon: Brunkeberg 14 97.

NORDISKT MUSIKBLAD.

Stockholm den 16 Januari 1911.

Expedition: Kammakaregatan 6.

Pris: Helår 5 kr. Lösnummer 25 öre.
Annonspis 20 öre pr petirad.

31 Årg.

Ermanno Wolf-Ferrari.

Det nya operaprogrammet med »Susannas hemlighet» af Wolf-Ferrari, ger oss anledning att meddela hans porträtt och biografiska notiser. Såsom vi erinra oss uppfördes för ett par år sedan ett större operaverk af den italienske tonsättaren nämligen »Nyfikna fruar», musikalisk komedi, såsom det kallas, i 3 akter, den 15 maj 1907. Den lilla 1-akts-operan, »intermezzo», såsom den benämnes, »Susannas hemlighet», har i utlandet på sista tiden flerstädes blifvit uppförd och denna nyhet af Wolf-Ferrari har öfverallt funnit en road publik.

Ermanno Wolf-Ferrari, direktör för Benedetto Marcelli-lyceet i Venedig, är född den 12 jan. 1876 och härstammar från en tysk konstnärsfamilj. Hans far är målare, af tysk härkomst.

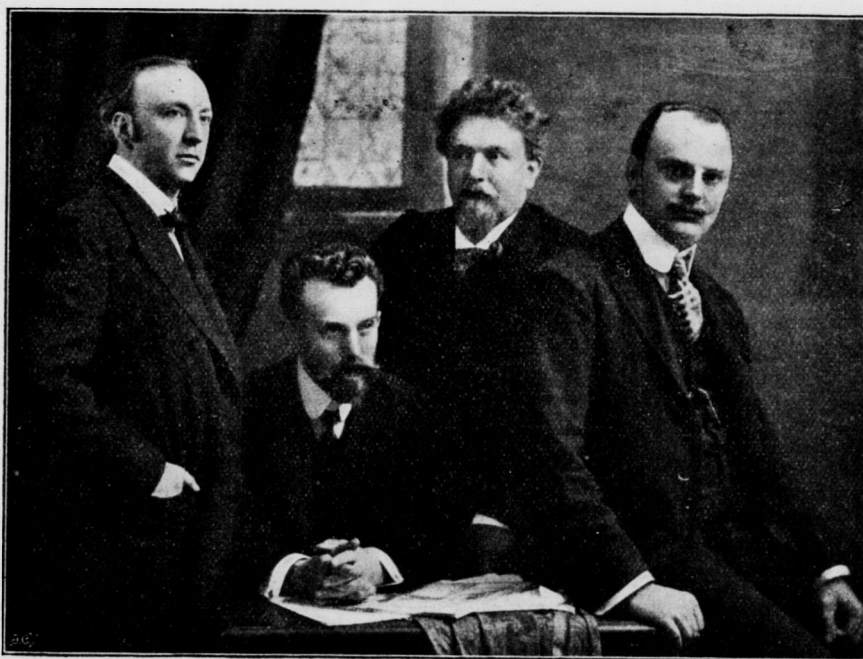

Ermanno Wolf-Ferrari

Genom grefve Schack, en stor konstmecenat, blef han sänd till Italien för att göra kopior af gamla mästares verk. Wolf-Ferraris moder var italienska, och till sitt 15:de år växte sonen upp såsom äkta italienare. Men han kom likväl under denna ålder i beröring med tyska konstlivet; det var då han 13 år gammal besökte festspelen i Bayreuth. Detta var det första egentliga och varaktiga intryck han fick af teatern, som han förut flyktigt gjort bekantskap med vid ett uppförande af »Barberaren» i Venedig. Äfven i fråga om teaternjutning hade han sålunda ej blifvit ledd på någon »normal» väg för en musiker.

Wolf-Ferrari hade dock sedan sitt 5:te år idkat musik. En vän till fadern, fotograf till yrket, hade lärt honom grundelementerna till pianospelet, så länge hans egen kunskap däri förslog. Vid 10 års ålder måste lär-

BRÜSSEL-STRÅKKVARTETTEN

J. Gaillard

F. Schörg

P. Miry

H. Daucher

jungen hjälpa sig ensam. Fadern ville att sonen skulle spela allt möjligt för honom, men detta hade han ej lust till. Hvad var det då som den unge italienaren med förkärlek spelade? Förvånande nog under hans omständigheter var det — Bach, den tyske store mästaren i kontrapunktik. Han tänker ännu gärna på hvilken njutning dennes kromatiska fantasi beredde honom, »hvars slut han med verklig vällust dundrade fram». Då han var 16 år, kom Wolf-Ferrari till München och började på kgl. musikskolan ett regelrätt studium af kompositionsläran för Rheinberger. De första kompositionsförsöken hade han gjort redan som åttaåring. 19 år gammal återvände han till hemlandet och skref där en italiensk opera. I Milano var han tre år ledare af det internationella körsällskapet. Sedan lefde Wolf-Ferrari flere år i München, sysselsättande sig med komposition. Hittills har han med växande framgång verkat på de mest skilda områden af musik, särskildt med förkärlek och lycka på kammarmusikens. Så har han utgifvit ett par *Sonater* för piano och violin (op. 1 och op. 10), två *Trior*, en *Kvintett*, en »*Kammarsymfoni*». Kraft och friskhet i uppfinningen förena sig i dessa med säker och lifsfull musikalisk gestaltning. Af körverk med solostämmor och orkester framträdde han först med ett mysterium *Talitha cumi* och en kantat *Sulamith*, innan han med komponerandet af Dantes *Vita nuovo* väckte så stort uppseende. Området för musikalisk lyrik beträdde han med gammalitalienska kärlekssånger, *Rispetti* för sopran (eller alt) och piano, under op. 11 och 12 utgifna i 2 häften, 4 sånger i hvardera. Efter dessa följde för piano 3 *Impromptus* (op. 13) och 3 *Pianostycken* (1 *Melodie*, 2 *Capriccio*, 3 *Romanze* — op. 14).

Af verk för scenen gjorde han sig bekant i Tyskland med operan *Aschenbrödel*, som där med framgång uppförts å flere teatrar men fallit igenom i Italien. Mest lycka har hans »*Nyfikna fruar*» (»*Donne curieuse*») gjort. Denna »musikaliska komedi» i 3 akter med text af Luigi Sugana efter Carlo Goldoni uppfördes allra först i München 1903. Efter detta verk följde, äfven med urpremiär på hofteatern i München, hans »musikaliska lustspel» i 3 akter *Die vier Grobiane* med text likaledes efter Goldoni af Giuseppe Pizzolato. Denna opera har blifvit mindre gynnadt samt bedömd än »*Nyfikna fruar*» och ej vunnit så stor spridning.

Brüssel-stråkkvartetten.

Detta nu öfverallt så högt uppskattade kvartettsällskap, som länge årligen gästade vår hufvudstad, kommer åter att konserteras härstädes d. 22, 24 och 25 januari. Första gången var d. 24

febr. 1902 i Vetenskapsakademien. År 1905 saknade man här kvartetten, men från 1906 har den sedan konserterat i Musikaliska akademien. Sammansättningen har alla åren varit densamma: Franz Schörg, Hans Daucher, Paul Miry och Jacques Gaillard, utom 1908, då hr Gaillard var hindrad medverka och ersattes i violoncellpartiet af hr Josef Malkin. Af medlemmarna är Franz Schörg, första violinen, född 1871 i München, hr Dauscher 1876 i Nürnberg, hr Miry 1868 i Gent och hr Gaillard 1875 i Ensival (Belgien). De ha alla varit elever vid konservatoriet i Brüssel och pristagare där. Programmen vid deras konserter denna gång återfinnas bland notiserna från hufvudstaden i detta nummer.

Nuvarande operahusets första decennium.

(Forts.)

Den artikelserie med ovannämnda rubrik, som började i förra årgången N:o 14 och fortsattes uti fem följande nummer, hunno vi ej avsluta förra året, då redogörelsen upptog åren 1898 — från operahusets öppnande d. 19 sept. — till och med 1905, hvarföre vi nu gå till avslutande af densamma fr. o. m. 1906. Vi utmärka då med spärstil 1:a debuten af en person och namnet på gäster vid Operan samt med kursiv en operas premiär eller repris efter längre uppehåll.

1906. I första dagarna af året, d. 3 jan. ägde en repris rum af Henr. Marschners romantiska 3-akts opera *Hans Heiling*, text af Edv. Devrient, ett verk som hade sin premiär på vår operascen 1865 med Fritz Arlberg i titelrollen och där senast uppfördes året därpå, således efter 40 års uppehåll. Tydligt skedde det nu för att ge hr Forsell tillfälle att uppträda i nämnda roll. Af öfriga sådana utfördes Bergdrottningen, Gertud och Anna af resp. fruor Lindberg, Claussen och frk. Hesse; Conrad, Stefan, Niklas af hrr Nyblom, Mandahl, Ericson. En annan repris ägde rum d. 13 jan, då efter 37 års hvilat Ivar Hallströms sagoopera *Den förtrollade katten*, fri bearbetning af Frans Hedberg, uppfördes. När operan 1869 hade sin premiär var rollbesättningen följande: Priussessan, Katarina, Perlféernas drottning, Alison: Mlle Bock, fru Jeannette Jacobsson, Mlle Harling, fru Ch. Strandberg; Kejsaren, Tristan, Lucas, Babolin, Skogskungen: hrr Uddman, Arnoldson, Ohlson, Arlberg, Willman. Nu återgäfvos, i samma ordning, de kvinnliga hufvudrollerna af frk. Lagergren, fru Hellström, frk. Hulting, fru Bartels; mansrollerna af hrr Söderman, Malm, Ericson, Oscar, Stiebel. D. 15

jan. gjordes, såsom Santuzza i »*På Sicilien*», en 1:a debut på operascenen af frk. Lilly Walleni, som förut i fyra år tillhört dir. Ranfts teaterpersonal, ehuru ej som sängerska. Dagen därpå vid uppförandet af Wagners »*Sigfrid*» sjöngs Vandraren första gången af hr Forsell härstädes, ett parti hvarmed han förut gästade i Köpenhamn. Den 19:de gafs Donizettis »*Leonora*» för 150:de gången härstädes med följande rollbesättning: Leonora, Inez: fru Jungstedt, frk. Hulting; Alfons XI, Fernando, Balthazar, Don Gaspar: hrr Forsell, Ödman, Sellergren, Ericson. Operan gafs 1:a gången här 1850 i mars och upplefde under det året 10 föreställningar. Titelrollen återgafs då af Mlle Julie Berwald, Inez af Mlle Fundin; Fernando af hr Ciaffei, Balthazar af Rud. Walin, Alfonso af hr Lundbergh och Don Gaspar af hr Uddman. Texten var öfversatt af A. F. Lindblad. Från midten af 1880-talet blef denna opera, som i utlandet mera sällan gifves, en repertoar-opera här, sedan titelrollen öfvertagits af fru Jungstedt och Fernando af hr Ödman. D. 26 jan. avslutade signora Maria Labia med Mimi i »*Bohème*» sitt under oktober 1905 här började gästspel. Med anledning af Mozarts födelse för 150 år sedan d. 27 jan. firades på kgl. teatern ett Mozartsjubileum d. 27—29 jan. med tablå och uppförande af »*Don Juan*», »*Trollflöjten*» och »*Figaros bröllop*».

Februari. I början af månaden upptogs teatern med gästspel af Eleonora Duse och hennes sällskap. Den 17 gafs 3:e symfonikonserten med Beethovenprogram, då detta upptogs symfonierna i B- och F-dur samt de båda violinromanserna, spelade af frk. Sigrd Lindberg med orkester. D. 28 hade frk. Walleni en 2:a debut såsom Amneris i »*Aida*».

Mars. I »*Wilhelm Tell*» debuterade, d. 1 i månaden, hr Schwebach som Arnold och d. 4 hade hr Nyblom som Fra Diavolo och fru Lindberg som Pamela sitt första uppträdande i dessa roller, likaså d. 9 hr Malm som Lyonel i »*Martha*». D. 19 ägde en repris rum af J. F. Halévy's *Judinan*, med text af Scribe, där rollbesättningen var följande: Rachel, Eudora: fru Schjerven, fru Lindberg; Eleazar, kardinal Brogni, Leopold: hrr Menzinsky, Svedelius, Malm. Operan hade premiär i Paris 1835; uppfördes i Stockholm allra först 1866 och återupptogs i nov. 1885, då Rachel och Eudora utfördes af frkn. Grabow och Ek; Eleazar, Leopold och Kardinalen af hrr Sellman, Stenfelt och H. Strömberg. Då operan sedan gafs i sept. 1887 innehades de kvinnliga hufvudrollerna af frkn. Riego och Klemming och i nov. gästade hr Elmblad som Kardinalen. Sista mars gafs 4:e symfonikonserten, äfven med Beethovenprogram, då danska pianisten frk. Jo-

hanne Stockmarr medverkade i Piano-konserten, G-dur, och för öfrigt utfördes A-dur- och Ess-dur-symfonierna.

April. D. 4 återupptogs Herm. Götz' opera »Så tuktas en argbigga» (»Der Widerspänstigen Zähmung», bearb. af J. Widmann). Operan hade urpremiär i Mannheim 1874, och gafs första gången här 1888 i öfversättning af Fritz Arlberg och då under titeln »Hårdt mot hårdt» eller »Så ska' de ta's». Af hufvudrollerna utfördes då Katarina och Bianca af frkn. Klemming och Karlsohn; Baptista, Petrucchio, Lucenzio, Hortensio af hrr H. Strömberg, Linden, M. Strandberg, P. Janzon. Nu innehades de — i samma ordning — af fru Hellström, frk. Hesse samt hrr Sjöberg, Forsell, Malm och F. Strömberg. D. 9 gafs »Lohengrin» för 175:te gången. Vid 5:e symfonikonserten, d. 15 afslutades Beethovensymfonierna med den 9:de, och »Ah, perfido»-arian sjöngs af fru Mally Högberg. D. 22 debuterade frk. Walleni som Elisabeth i »Tannhäuser» och två dagar därefter gjorde hr Gösta Lindstedt sin 1:a debut såsom Valentin i »Faust». D. 28 började dr Otto Briesemeister nytt gästspel här med Loge i »Rhenguldet», hvori Wotan, Alberich och Donner utfördes af hrr Forsell, Stiebel och Mandahl. Dr Briesemeister återgaf sedan Sigmund i »Valkyrian».

Maj. D. 4 afslutade dr Briesemeister sitt gästspel som Loge, hans sista i Stockholm (han afled 1910). D. 5 återupptogs »Muntra fruarna i Windsor», då Anna sjöngs första gången af frk. Hesse, fru Ström och fru Page såsom förut af fruar Östberg och Jungstedt samt för första gången Falstaff, Fenton och herr Ström af hrr Svedelius, Malm och Oscar. Operan gafs senast 1902 med hr Elmblad som Falstaff. D. 6 började frk. Geraldine Farrar, den berömda tyska operasångerskan, sitt första gästspel här med Julia i Gounods »Romeo och Julia». Det fortsattes sedan med Mimi i »Bohème», Margareta i »Faust», Elisabeth i »Tannhäuser», Violetta i »Den vilseförda», Mignon och afslöts i »Faust» d. 28. Operans spelår slutade med »Don Juan» d. 30.

Dagen därpå och 1 juni gafs på Operan *Första svenska musikfesten*. Medverkande vid denna voro 600 sångare och sångerskor och en 80 mans orkester. Andra dagen gafs två konserter, en på middagen och en på aftonen. Festen började med en prolog, af Aug. Strindberg, framsagd af hr Aug. Lindberg. Därefter upptog programmet Söderman: Uvertyr till »Orleanska jungfrun»; L. Norman: »Rosa rorans bonitatem» (solist fru Jungstedt) för solo, kör och ork.; Franz Berwald: Symphonie singulière; A. Hallén: Ett juloratorium; K. Valentin: Fest-

uvertyr; Knut Bäck: Tomten, för baryton (hr Husberg) och ork.; R. Henneberg: Förspel till »Brand»; Ad. Wiklund: Konsertstycke för piano (tonsättaren) och ork.; E. Sjögren: Islandsfärd, för manskör och orkester.

Matinén 1 juni inleddes med en nyhet, Stråkkvintett af Joh. Lindegren (Aulinkkvartetten och hr M. Ahlberg). Vidare upptog programmet: A. F. Lindblad: »Bröllopsfärden» (hr Wallgren) m. piano; »En sommarafton» för bland. kör à capella (utf. af »Sydsvenska Filharmonien», dir. Hallén); J. A. Josephson: »På vattnet», sång (af fru M. Högberg) med piano och obligat violin; L. Norman: »Ungt mod» (fru Högberg) och »Olgas visa» (fru Högberg) med harpa; Aug. Söderman: »Visor i folkton» (Sydsv. Filharm.). Vid konserten på aftonen utfördes: G. Hägg: Pianotrio (frk. M. Ohlson, hrr Runnquist, Lindhé); A. Körling: »En dröm är lifvet» sång (nyhet, fru Claussen); John Jacobsson: Ungfåglarnes visa (frk. Hesse) m. piano; W. Peterson-Berger: »Sagan om Rosa lill», »En spelmans visa» (hr Wallgren) m. piano; Anton Andersen: »Konsertstycke för 5 violonceller och 3 kontrabasar (nyhet); O. Morales: »Inga lill» sång (fru Morales); W. Stenhammar: sånger (fru Morales); E. Sjögren: sånger (hr Forsell); Er. Åkerberg: Kantat vid Vetenskapsakademiens minnesfest öfver Tycho Brahe (1901) för solo (hr Wallgren) kör och pianon. Aftonkonserten började med Stenhammars »Ett folk» för solo (hr Forsell) kör och orkester. Därpå följde: Tor Aulin: violinkonsert n:o 3, C-moll (hr L. Zetterqvist); W. Peterson-Berger: »Älfven till flickan», solosång (fru Högberg) m. ork.; J. A. Hägg: Nordisk symfoni (1:a gång här); E. Ellberg: »Vårbrytning», konsertuvertyr, A-dur (ny); Ruben Liljefors: »Jungfru Maria» för solosång och ork. (ny, fru Claussen); Bror Beckman: »Om lyckan» för orkester, »Gambla gaster» för basröst och ork. (hr Svedelius); Valborg Aulin: »Procul este», för solo (fru Claussen) kör och ork.; H. Alfvén: »Skärgårdssågen», »Midsommarvaka» för orkester. Dirigenter vid musikfesten voro hofkapellmästarne C. Nordquist och R. Henneberg, hrr A. Hallén, K. Valentin, Tor Aulin, W. Stenhammar, Hugo Alfvén, E. Åkerberg samt för sina kompositioner hrr Ellberg och Liljefors. Som ackompanjatörer medverkade äfven hrr V. Wiklund och J. G. Jacobsson.

Augusti. Det nya spelåret började d. 20 aug. med »Tannhäuser». Fru Mathilda Jungstedt, som i 16 år tillhört vår operascen såsom en af dess största förmågor, hade nu ej blifvit återengagerad. D. 21 fick hon en efterträdarinna som Carmen i frk. Edström, som efter en studieresa åter inträdde i tjänstgöring. Fröken Walleni var nu engagerad. D. 29 uttröde hr Oscar Luna i »Trubaduren» efter hr

Forsell, som af sjukdom var hindrad tjänstgöra.

September. D. 1 uppträdde fru Clausen första gången som Ortrud i »Lohengrin». D. 6 gafs Verdis »Den vilseförda» för 100:de gången, med följande rollbesättning: Violetta, Flora, Anna: fruar Hellström, Bartels och Mandahl; Germont, Alfred: hrr Wallgren, Ödmann och i de mindre partier hrr Schwebach, Mandahl, Sellergren och Grafström. Operan gafs allra först här 1868. D. 9 började hr Nils Svanfeldt sitt första gästuppträdande såsom greve Almaviva i »Figaros bröllop» och utförde vidare under månaden Wolfram i »Tannhäuser» samt titelrollen i »Holländaren».

Oktober. D. 2 gafs en festföreställning med anledning af kronprinsparets silfverbröllop, då programmet upptog: Aug. Söderman: Uvertyr till »Orleanska jungfrun», aria ur »Oberon» (hr Ödmann), orkesterstycken ur Berlioz' »Faust», »Tonernas hälsning» af Iv. Hallström (hr Ödmann) samt 1:a akten i »Lohengrin». D. 9 gästade åter hr Svanfeldt, som Tonio i »Pajazzo», och d. 11 började fröken Märtha Petrini, vår framstående svenska sångerska som 1895—96 var engagerad vid kgl. teatern, ett gästspel här först som Fru Ström i »Muntra fruarna», sedan som Julia i »Romeo och Julia» och vidare, d. 21, som Margareta i »Faust». Dagen förut gjorde herr Göran Lindstedt sin 2:a debut som Silvio i »Pajazzo», då herr Stiebel första gången utförde Tonios roll. D. 24 återupptogs Aubers »Den svarta dominon», som allra först uppfördes här 1845. Senast gafs operan 1893 med fru Vendela Andersson-Sörensen i Adèles hufvudroll. Nu utfördes denna af frk. Lagergren; Brigitta, Petronella, Ursula af frk. Hesse, fru Claussen, frk. Lindegren; Don Horace, Don Juliano, lord Elfort, Gil Perez af hrr Malm, Oscar, Mandahl, Stiebel. Verdis »Aida» hade d. 25 från premiären 1880 gått 175 gånger öfver vår operascen. D. 27 gafs 1:a symfonikonserten för säsongen. Med anledning att Rob. Schumanns dödsdag för 50 år sedan (d. 26 juli 1856) inträffat under året, började programmet med hans C-dur-Symfoni och upptog för öfrigt Händel: Konsert för stråkorkester, D-moll; Beethoven: Uvertyr till »Coriolanus», »Egmont» samt »Leonora», n:o 3.

November. Den 1 uppfördes »På Sicilien» för 200:de gången här med följande rollbesättning: Santuzza, Lucia, Lola: fruar Lindberg, Claussen, frk. Lindegren; Tariddo, Alfio: hrr Schwebach, Mandahl. Då operan d. 11 nov. 1890 först uppfördes på Kgl. teatern utfördes dessa partier, i samma ordning, af frkn. Moritz och Wolf samt fru Edling; Toriddo och Alfio af hrr Ödmann och Lundquist. D. 10 inträffade ett annat jubileum då d. 7 »Tannhäuser» gafs för 175:te gången, och ännu ett med »Den svarta dominon»,

som gafs för 100:de gången d. 10 nov. med ofvan nämnda rollfördelning. D. 9 uppfördes Massenets *Navarrésiskan*, senast gifven 1898. Operan uppfördes här först i maj 1895 med följande rollbesättning: Anita: frk. Holmstrand; Araquil, Garrido, Remigio, Ramon, Bustamente: hrr Ödmann, Sclergren, Hansson, Lundmark, Lejdström. Nu återgafs Anita af frk. Walleni, mansrollerna af hrr Menzinsky, Sclergren, Svedelius, Schwebach, Oscar, efter samma ordningsföljd.

Till efterpjes gafs Mozarts lilla täcka operett *Bastien och Bastienne* med frk. Hesse och hr Malm i titelrollerna, hr Stiebel som Colas. Operetten gafs först — och senast — 1893 med fru Sterky, hrr Max Strandberg och Brag. D. 15 nov. gafs »Valkyrian» med frk. Edström första gången som Brynhilda och dagen därpå utförde hr Oscar första gången Amonasro i »Aida». D. 21 gjorde hr David Stockman sin första debut på Kgl. teatern såsom Wilhelm Meister i »Mignon». Denna populära opera gafs då för 325:te gången och hr Svedelius uppträdde första gången som Lothario. Operan hade sin premiär på Kgl. teatern i mars 1873 med fru Moe och frk. Ida Basilier såsom Mignon och Philine samt upplefde i mars 1884 sin 100:de föreställning. D. 23 uppträdde frk. Hesse första gången som Mimi i »Bohème». D. 24 gafs 2:a symfonikonserten, hvarvid utfördes: Berlioz: *Symphonie phantastique*; C. Frank: »Le chasseur maudit»; C. Debussy: »L'après midi d'un faune»; Saint-Saëns: »Le rouet d'omphale» och »Danse macabre». Berlioz' symfoni gafs 1895 på en operans symfonikonsert och Saint-Saëns' orkesterverk senast under komponistens ledning på hans operakonsert 1897 i augusti. D. 26 uppträdde hr Forsell som Eugen Onegin, första gången efter sin under sommaren iråkade sjukdom. D. 28 utförde hr Carl Lejdström som gäst Wotan i »Valkyrian».

December. D. 5 debuterade för första gången Nanny Larsen såsom Agatha och Hilma Mattson såsom Anna i »Friskytten». D. 13 utförde hr Forsell första gången Konungen i »Aida». Som Elvira i »Don Juan» uppträdde fru Bartels 1:a gången den 19. D. 21 gafs Andr. Halléns »Valdemarsskatten» till firande af komponistens 60 års-dag, då frk. Larsen hade sin 2:a debut som Ava.

Från Romas horisont.*

Léhars »Figlia del brigante». — Donizettis »Linda di Chamounix, etc.

20 dec. 1910.

Efter en icke minst i fråga om »mise-en-scène'n» briljant repris af Lecocqs spirituella *Mme Angots dotter* bjöd »Co-

stänzi» på Franz Léhars för Italien nya komiska opera *La figlia del brigante*** (Röfvarens dotter). Den redan i alla länder så uppburne kompositören, som med sina operetter skördat ej allenast lagrar utan ock en eller annan million, var här redan högligen populär genom sin »Vedova allégra» (Glada enkan) och »Conte di Lussemburgo» (Grefven af Luxemburg), men då wienerväls-operettens nuvarande öfversteprest själf infann sig här för att i egen hög person dirigera sin senaste skapelse, tog han formligen den romerska publiken med storm. Enda missljudet i hans triumf konstituerades af den här utgifna, understundom hänsynslöst skarpa musiktidningen »Orfeo» väl spydiga samt i och för sig mindre lyckade anmärkning efter hans afresa — måhända dikterad af det gamla nationalhatet mot Österrike — att denne medelmåttige f. d. militärkapellmästare sannerligen ej är någon Verdi, förtjent att firas med banketter, etc., och han gjorde bäst i att skudda stoftet af sina fötter, innan musikförläggaren Ricordi hunnit stämma honom för hans plagiat...

En bearbetning af Edmond Abouts fängslande roman »Le roi des montagnes», skulle libretton till Léhars senaste verk utgjort en ypperlig romantisk »opéra comique»-text, därest den utmärkt sig för större organisk helgutenhet, och det är i sanning förvånande, att en så talangfull »faiseur» med sinne för den teatraliska effekten, som den senare, gjort sig skyldig till den oerhörda blundern att förbise, det första aktens hiskliga längd — närmare två timmar! — till och med i en »opera seria» skulle verkat oerhördt tröttande, må nu vara att densamma tänkes ega rum under förloppet af ett helt dygn... Pjesens handling är förlagd till Grekland på 1850-talet, och dess egentliga hufvudperson är den jemväl af Byron besjungne frihetshjälten Hadgi Stavros, prins af Parnes, ett slags Fra Diavolo, som efter krigets slut slagit sig på att utplundra fredliga vägfärande och särskildt turister i Athens omgifningar. Han afgudar dottern Sofia, hvilken absolut okunnig om sin fars hedervärda födkrok i sitt präktiga palats i den grekiska hufvudstaden omgifver sig med en kosmopolitisk societet. I den dit förlagda, temligen monotona prologen, hvarest ej heller musiken, om än utmärkande sig för smak och elegans, är vidare remarkabel, resonerar hufvudsakligen om Stavros' bedrifter, och prinsessans tillbedjare, en amerikansk korvettkapten, håller vad om, att han skall bemäktiga sig den fruktade missdådaren.

Då sällskapet vedervågar sig på en bergsutflykt, blir emellertid resultatet, att deltagarne samt och synnerligen tillfångatagas af röfvarbandet. Stavros upptändes nu af en häftig passion för Sofias väninna, miss Mary Ann,

** Originalets temligen intetsägande titel är *Das Fürstenkind*.

en ung, romantiskt anlagd Albions dotter, och första akten, som bland annat har att uppvisa ett synnerligen dräpligt moment, i det att de till röfvarens fängslande utsända gendarmerna helt gemytligt fraternisera med dessa, slutas med att den förstnämnde återgifver sina fångar friheten samt att vid facklornas sken firas en ståtligt fullnattlig fest, hvars kvintessensutgöres af en balett med charmanta helleniska originalmotiv. Bandithöfdingens kärleksidyll med den amerikanska »missen» har behandlats verkligt »con amore», och äfven om, jemte en och annan efterklang från »Glada enkan», reminiscenserna företrädesvis från Léhars italienska älsklingskomponist Puccinis »Bohème» samt till och med från Wagner äro rätt påfallande, måste likväl medgifvas, det hans »assimileringsförmåga» är så ypperlig, att man »nolens volens» låter sig medryckas af så charmant nummer som Stavros' glödande romans, »miss'ens» graciösa kupletter och deras tre »schwung»-fulla duetter, samtliga utmynnande i valsens ljufligt smäktande, ehuru väl sötsliskiga kadenser. Operans »clou» är dock det stora valsmotivet i andra akten, där hela sällskapet, inbegripet prinsen-röfvaren, sammanträffar ombord å den amerikanske kaptenens korvett och de båda älskande paren naturligtvis lyckligt förenas.

För sin nya romerska »succès» har Léhars i väsentlig mån att tacka det på alla händer utmärkta utförandet samt den i fråga om orientaliska kostymer, vapen och andra attribut utsökta uppsättningen äfvensom icke minst dekorationerna, hvaraf isynnerhet första aktens med den härliga utsikten öfver Akropolis och Salamiska hafs-bukten i sina varierande belysningar var af en rent förtrollande målerisk effekt. — — Efter att jämväl gjort romarne bekanta med Leo Falls dräpliga satir af den amerikanska snobbismen i *Dollarprinsessan* öfvergifver denna förtjänstfulla operett-trupp i dagarne »Costanzi», men allenast för att lemna rum åt en annan dylik, den Marchetti'ska.

Från »Adriano» må framhållas den i sin helhet värdiga tolkningen af Verdis härliga *Don Carlos*, om ock ej jämförlig med den af Mascagni i våras dirigerade, under ledning af den senares f. d. biträdande kapellmästare Teófilo de Angelis samt äfven här med Francesco Signorini i titelpartiet, hvarjemte drottningen representerades af Adeline d'Albert, markis Posa af Doménico Viglione-Borghese; de båda baspartierna, konungen och storinkvisitorn, hade i Cotogni-eleverna Quinzi-Tapergi och Argentini särdeles erkännansvärda framställare. — — »Augustéo»-konserternas splendida fortsättning, under Tullio Serafin och Felix v. Weingartner, har till fullo hållit, hvad deras början utlofvade. Från Wiener

* Forts. af korresp. i n:o 18.

hofoperan har dess ex-direktör med sig enleverat den fransk-amerikanska primadonnan Lucille Marcel, en ovanligt magnifik mezzo-sopran, som särskildt utmärkte sig genom sitt föredrag af sin älskade »maestro's» romanter. Vid italienska turistföreningens stora konsert d. 12 dennes under H. M. Konungens protektorat hade man det sällsynta nöjet att ånyo få höra Giuseppe Anselmi, näst efter Fern. de Lucia väl Italiens mest deliciöse tenorsångare. Slutligen är att nämna internationella kammarmusiksällskapets konsert i början af månaden, uteslutande egnad åt Robert Schumann, hvarvid följande kompositörer af den i år för jämt ett sekel sedan födde geniale tyska tonsättaren kommo till utförande: de s. k. »Davidsbündlertänze» (op. 6) för piano, ypperligt tolkade af Elena Braude, i ej mindre än 18 »tempi» målande människosjälens olika stämningar, stråkkvartetten i A-moll »la mag.» (op. 41) och »Frühlingsnacht» m. fl. romanter för baryton.

Efter den romerska operett-inondationen var oss, under en resa norrut, en kolossal tillfredsställelse att konstatera, det i *Firenze* f. n. två lyriska scener hålla konstens fana verkligt högt, nämligen »Teatro Verdi», hvars största »succès» hittills varit Catalánis »Loreley» med Eugénia Búrzio, den helt unga, beträffande såväl apparitionen, som sången och den dramatiska interpretationen synerha primadonnan, och Edoardo Garbin i titel- och tenorpartierna, samt »La Pergola», stadens förnämsta operateater, som efter flerårig dvala nu ryckt upp sig till en »stagione», hvilken att döma både af repertoar och artistpersonal, med sådana sopraner som Gemma Bellincioni och Hariclea Darclée, barytonisterna Battistini och Kaschmann samt tenoren Edoardo Ferrar Fontana — en från operetten nyligen förvärfvad opera-stjärna —, tyckes blifva särdeles glänsande. Inledd med Mozarts »Don Giovanni», där Mattia Battistini icke blott bland italienska operakonstnärer är en unik protagonist, har den fortsatts med Donizettis äfven i fråga om libretton alltjämt anslående, numera tyvärr alltför sällan uppförda melodram *Linda di Chamounix*, förträffligt återgifven i främsta rummet af Elvira de Hidalgo, i allo charmant såsom operans hjeltinna, samt herrar Battistini, ej mindre sceniskt än musikaliskt perfekt såsom hennes gamle far, och Francesco Navarrini, en ännu på höjden af sin konst stående bas-veteran, såsom Savoyens ädle guvernör. Orkestern hade i Artúro Vigna en ypperlig dirigent.

Anteros.

Musikpressen.

På Abr. Lundquists förlag har utkommit

för piano 2 händer:

Wolf-Ferrari, Ermanno: *Susannas hemlighet*. Potpourri med öfverlagd text. Pris Kr. 2,50.

På Wilh. Hansens förlag, Köpenhamn, har utkommit

för piano 2 händer:

Peyron, Ika: *Melankoli* (Melancholie). *Glada tankar* (Fröhliche Gedanken). Två stämningsstycken.

Det ofvannämnda potpourrit ur Kgl. teaterns nyhet »Susannas hemlighet» är ett häfte om 18 sidor, innehållande åtskilliga stycken ur den lilla melodiska operan.

»Stämningsstyckena» af Ika Peyron, den bekakta svenska tonsättarinnan, äro väcklingande melodiska salongsstycken om ett par sidor vardera och lätt spelbara. Priset är, som vanligt på danska förlagsverk, icke utsatt.

Litteratur.

Tidskrift för Musik N:o 7, Helsingfors, har utkommit och innehåller: Vad har höstsäsongen lärt oss? af G. W. — Tschalkowsky och Tostoi (af Rosa Newmark i »Centemporary Review»). — Kritik: »Daniel Hjort», m. m. Musikbref från Dresden, Notiser. — Musiken bland svenskarne i Amerika, — Tonmästare på skolbänken.

Operans nya balett.

Festen hos Thérèse.

Ballettpantomin i 2 akter af Catulle Mendès. Musik af Reynaldo Hahn.

Första akten försiggår hos Palmyre, den berömda sömmerskan, i ett rum prydt med porträtt af kända dansöser och aktriser. Kring bordet sitta arbetskorna, bland dem Mimi Pinson.

De små eleverna dansa medan Mim berättar för de öfriga vid bordet, att hon, Zélia, Rougette och Blanche haiva sina beundrare. Théodore, Rodolphe, Albert och Rodéric komma tyst in, böja knä för flickorna och räcka dem små violbuketter. De andra sömmerskorna vilja visa ut dem, af fruktan att madame Palmyre skall upptäcka den förbjudna visiten. Då herrarna vägra att gå, mutas de små eleverna med några slantar att hålla utkik vid dörrarna, medan de fyra sömmerskorna dansa med sina beundrare.

Dansöser från Operan komma för att prova sina kostymer. Herrarna hinna nätt och jämt att försvinna från

skärm till skärm. Théodore, som är den siste, får löfte af Mimi att återkomma.

Mimi, som igenkänner Carlotta Grisi, ber henne dansa sin Giselle-vals, hennes sista succès. Den godhjärtade Carlotta dansar, och på Mimis bön ger hon äfven henne en lektion. Madame Palmyre inträder med den sköna härtiginnan Thérèse, vördsamt hälsad af alla. Carlotta och hennes väninnor samt de flesta af sömmerskorna aflägsna sig. Härtiginnan profvar sin klädning.

Kort efter kommer Théodore sökande efter Mimi, han får se härtiginnan och stannar bländad. Plötsligt faller skärmen omkull, Théodore har lutat sig för mycket fram för att bättre kunna se. Härtiginnan, rasande öfver att hafva blifvit sedd af en man, tar sin kappa och hatt och går, följd af Palmyre, Rougette, Blanche och Zélia, som söka beveka henne att stanna.

När Mimi blir ensam med Théodore, förebrår hon honom hans klumpighet och vill veta orsaken till hans tystlåtenhet. Han erkänner att han är förälskad i härtiginnan.

Andra akten försiggår i härtiginnans park.

Den komiske Tartaglia inträder, en Amor spelar på tamburin.

Härtiginnan med sina gäster kommer ned för trappan. De galanta grupperna sprida sig i parken, taga plats vid springbrunnen och vid trappan.

Härtiginnan ger en befallning åt greklerskan, som svänger sin narrstaf. Gilles inkommer, Colombine är betagen i honom. De härma en scen af kärleksgnabb. Amor, som kommer till, återförenar dem och får dem att kyssas. En ung abbé gifver dem bröllopsvälsignelsen. Brölloppet firas med en dans.

Man drifver med Tartaglia, som erbjuder sig att dansa med härtiginnan. En elegant kavaljer framträder och dansar i hans ställe. Han aftager där efter masken. — Det är Théodore! Härtiginnan visar ut honom, den fräcke, som följt henne ända in på hennes egen fest, hvarefter hon går. Théodore svär att han åter skall träffa henne.

Plötsligt inträda, förda af Pulcinella, italienska komediens brokiga gycklare. De dansa en liffig dans, omringade och fångade af små amoriner.

Mimi Pinson kommer och, igenkänd af Carlotta, dansar hon slutligen på dennas enträgna böner. Helst ville hon fly därifrån, hon har kommit dit emedan Théodore svikit henne.

Hennes dans applåderas oerhört, man tvingar henne att dansa om och om igen.

Under majestätisk musik återkommer härtiginnan. Man dansar menuett. En ung man utmanar hennes kavaljer och fortsätter dansen med henne. De aflägsna sig tillsammans, han demaskerar sig — det är åter Théodore.

Han bekänner sin kärlek så lifligt att hon slutligen lofvar honom ett möte.

Mimi har sett allt. Ett utrop af

smärta går från hennes bristande hjärta. Härtiginnan kommer henne till hjälp, och igenkänner den lilla sömmerskan från Madame Palmyre. Mimi biktat för härtiginnan sin kärlek till Théodore och ber henne att icke taga honom till sin älskare. Thérèse lofvar henne det. Då Théodore inkommer för att träffa Thérèse, för hon honom till Mimi och säger honom, att det är henne han skall älska. Efter någon tvekan faller han i Mimis armar. Härtiginnan låter med ett fyrverkeri avsluta denna kärlekens fest.

Ballettens koreografi är af M:me Stichel och Otto Zöbisch, som också haft regien här om hand. Dekorationerna äro af Thorolf Jansson.

Baletten är i andra akten mycket praktfull med lysande och smakfulla kostymer, illumination med kulörta lyktor, springbrunn i skiftande färger och till slut ett fyrverkeri i fonden. Den talrika personalen bildar en mycket rörlig tafla och de omväxlande danserna särskildt af frkn. Strandin, Anna Tropp, Mia Carlsson (hertiginnan) samt hrr Johansson och Oscar Tropp vunno stort bifall.

Från scenen och konsertsalen.

Kungl. teatern.

- Jan 1, 6, 8, 15. *Vermländingarne* (matiné).
 1, 4. Wagner: *Tosca*. (Tosca: fru Oscar; Mario Cavaradossi, baron Scarpia, Cesare Angelotti, Kristianen: hrr Kirchner, Forsell, Mandahl, Stiebel; en herdegosse: fru Claussen; Spoletta, Sciarone: hrr Ericson, Grafström.)
 2. Wagner: *Lohengrin*. (Elsa, Ortrud: frk. Larsén, fru Clausen; Lohengrin, Telramund, konungen, härroparen: hrr Konrad, Herou, Sjöberg, Wallgren.)
 3. Tschaiowsky: *Eugen Onegin*. 125:e gång.
 9, 12. Puccini: *Tosca*. (Tosca: fru Oscar; Mario Cavaradossi, baron Scarpia, Cesare Angelotti, Kristianen: hrr Kirchner, Forsell, Mandahl, Stiebel; en herdegosse: fru Claussen; Spoletta, Sciarone: hrr Ericson, Grafström.)
 5. Bizet: *Carmen*.
 6. Leoncavallo: *Pajazzo*. (Nedda: fru Bartels; Canio, Tonio, Silvio, Beppe: hrr Konrad, Herou, Strömberg, Malm); Balett: *Undina*.
 7, 15. Gounod: *Romeo och Julia*.
 8, 14. Wagner: *Tannhäuser*. (Elisabeth, Venus, herdegossen: frk. Larsén, fru Järnefelt, frk. Osborn; Tannhäuser, landtgreven, Wolfram: hrr Konrad, Wallgren, Strömberg; Walter Biterolf, Henrik Reinmar: hrr Malm, Mandahl, Ericson, Sjöberg.)
 10. Tschaiowsky: *Eugen Onegin*. (Lensk: hrr Stockman.)
 11, 13. Erm. Wolf-Ferrari: *Susannas hemlighet*. Intermezzo i 1 akt af Enrico Golisciani. Öfers. af Sven Nyblom. (Susanna, greffe Gil, Sante: frk. Osborn; hrr Strömberg, Stie-

bel); Reynaldo Hahn: *Festehos Thérèse*, balett-pantomim i 2 akter af Catulle Mendès.

Oscarsteatern.

- Jan. 1—4. J. Offenbach: *Tjufskyttarne*.
 1, 6, 8, 15. R. Planquette: *Corneilles klockor*.
 9—13. J. Offenbach: *Sköna Helena*. (Helena: fru A. Norrie, gäst: Orestes: frk. Berentz; Paris, Calchas: hrr O. Strandberg, Ringvall; Agamemnon, Menelaus, Achilles, Ajax I, Ajax II: hrr Lund, Bergström, Svensson, Ullman, Ralf.)
 14, 15. J. Offenbach: *Pariserlif*. (Gabrielle: fru Anna Norrie (gäst); Baronessan Sparavinsky, Pauline, Metella: frk. Falk, fru Allum, frk. Grünberg; Fru de Verdure, änkefru Quimper-Karadac: fruar Ringvall, Rowe; Baron Sparavinsky, En brasilianare, Frick, Prosper, Bobinet: hrr Ringvall, Svensson, Lund, Svendsen, Allum; Raoul de Gardefeu, Urbain: hrr Ullman, Öfverman.)

Kungl. teaterns senaste nyheter uppfördes på en abonnemangsdag för fullsatt salong och under närvaro af konungaparet och flere andra af den kungl. familjen. »Susannas hemlighet», som stod först på programmet, är en bagatell i en akt handlande om en ung greffe och hans unga fru, som äro mycket förälskade i hvarandra, men då han upptäcker tobaksrök i deras salong misstänker han en älskares besök och rasar som en Otello till dess han öfverraskar sin hustru, som tröstar sig vid cigaretten — denna är hennes »hemlighet» — då han inser sitt misstag och de unga tu försonas vid att båda låta sina cigaretter tändas af deras betjänt. Denne, stum person i pjesen, återges mycket lustigt af hr Stiebel. Hr Strömberg och fröken Osborn, det unga paret, spelar sina roller väl, men dessa skulle göra sig musikaliskt bättre gällande med mera klangfulla röster. Musiken i den lilla operan är melodisk och väl instrumenterad, ehuru ej vidare originell. Ett upprepadt motiv påminner om Almavivas serenad i »Barberaren». Publiken var mycket erkänsam mot de utförande. Om den därpå följande balettpantominen ha vi yttrat oss på ett annat ställe i detta nummer. Musiken därtill är mycket brodig och rytmiskt växlande med rätt talangfull instrumentering, såsom man kan vänta af en så rutinerad komponist som Hahn, om hvilken vi sedan kunna få tillfälle att närmare yttra oss. Kapellm. Voghera dirigerade hela aftonen och balettens solister vunno stort bifall för sin dans. I Tosca har med titelrollen fru Oscar återinträdt vid Operan och hälsades med varmt bifall. På ett utmärkt sätt återgaf hr Kirchner Cavaradossi, hvilket parti han sjöng på svenska. Den nye tenoren hr Konrad har nu uppträdt som Lohengrin, Tannhäuser och Canio; vi få sedan vidare yttra

oss om honom. Elisabeth i »Tannhäuser» har af frk. Larsén utförts särdeles lyckadt. Hr Stockman har haft en ny roll som Eric i »Holländaren». Sin 125:te föreställning har »Eugen Onegin» nu upplefvat på vår Opera. För fru Norries lyckade gästspel på Oscarsteatern få vi i nästa nummer redogöra äfvensom för de båda ofvannämnda »Offenbachiadernas» utförande i öfrigt.

Musiknotiser från hufvudstaden och landsorten.

Kungl. teatern. Den tyske tenoren Theodor Konrad är för denna termin engagerad vid teatern. Fru Davida Hesse-Lilienberg kommer ej vidare under denna säsong att uppträda vid Operan då hennes engagemang utgick med förra året. Om den utmärkta konstnärinnan kommer att för nästa spelår låta engagera sig är ännu icke bestämdt, men vi hoppas att detta måtte ske, emedan hennes mistning skulle vara en stor förlust för Operan och dess publik.

Musikaliska akademien höll d. 7 jan. under ordförandeskap af preses, justitierådet Karl Silverstolpe extra sammankomst, hvarvid som tillförordnad kamrer utsågs läraren vid konservatoriet, fil. lic. Holger Nyblom.

Brüssel-stråkkvartettens program vid nu förestående konserter upptaga, d. 22 jan. Haydn: Stråkkvartett, op. 74 G-moll; E. Grieg: Ofulländad kvartett, F-dur (2 satser, efterlämnadt arbete 1891); Schubert: Stråkkvartett op. 161, G-dur. D. 24 jan.: Stråkkvartett af Beethoven 1 F-dur. Af honom bearbetad efter hans Pianosonat i E-dur op. 14, n:o 1 (reviderad af prof. W. Altmann); op. 18 n:o 4, C-moll; op. 59 n:o 1, F-dur; d. 25 jan.: E. v. Dohnanyi: Stråkkvartett, op. 15, Dess-dur; Boccherini: Stråkkvartett, op. 33 n:o 4, C-dur; A. Dvorák: Stråkkvartett, op. 51, Ess-dur.

Konsertföreningen ger d. 19 jan. tredje abonnemangskonsertern i K. F. U. K.-salen. Vid konserten medverkar Aulinska kvartetten, bestående af hrr Aulin, Gustaf Molander, Sven Blomquist och Rud. Claeson, som utför stråkkvartett af Haydn, F-moll, stråkkvartett af Mozart, Ess-dur, samt Beethovens Rasoumoffskikvartett i C-dur, op. 59, n:r 3.

Göteborg. På Stora teatern har Ranfts operettsällskap under första hälften af denna månad dagligen uppfört »Grefven af Luxemburg». Göteborgs Symfoniorkester har öfrigt, som vanligt, nästan uteslutande haft ordet i fråga om de offentliga musiknöjena här med »populära konserter», »sym-

fonien» och »abonnemangskonserter». D. 4 jan. gafs sålunda med hr Aulin som dirigent och violinisten Carl Bredberg en symfonikonsert, hvars program upptog: P. Ertel: »Maria Stuart», symfonisk dikt (efter Schiller, 1:a gång); M. Bruch: Violinkonsert n:o 1, G-moll; Schubert: Symfoni n:o 4, C-dur. D. 6 gafs årets första populära konsert med sångerskan frk. Emmy Mogensen som solist, hvarvid utfördes: 1. Mendelssohn: Uvertyr »Hebriderna»; 2. Beethoven: Aria ur »Fidelio»; 3. Tre stycken ur »Sigurd Jorsalafar» för orkester; 4. Saint-Saëns: Heliga synodens intåg ur operan »Henrik VII»; 5. Peterson-Berger: Två visor i folkton; 6. Liszt: Ungersk rhapsodi n:o 2. Vid populärkonserten d. 8 med hr G. Molander som solist, utfördes: 1. Humperdinck: Förspel till »Hans och Greta»; 2. Tschaiowsky: Sérénade mélancolique f. violin; 3. Smetana: »Moldau», symfon. dikt; 4. Meyerbeer: Kröningsmarsch ur »Profeten»; 5. Svendsen: Folkmelodi för ork.; 6. Auber: Uvertyr till »Fra Diavolo». D. 11 jan. gafs symfonikonsert med följande program: 1. Brahms: Tragisk uvertyr; 2. Mozart: konsert för flöjt (hr Muchow) och ork. n:o 1, G-dur; 3. Tschaiowsky: Symfoni n:o 1, G-moll »Réverie d'hiver». D. 8 gafs populär kyrkokonsert af Christina kyrkokör, då hr Sven Körling dirigerade, med program af Liszt-kompositioner, däribland tre psalmer. Biträdande voro frkn. Mogensen och Astrid Ydén (harpa) samt hrr G. Molander och H. Asplöf. I konserthuset gafs d. 12 jan. Romanskonsert af hofsångerskan fröken Signe Rappe med iröken Märtha Ohlson som ackompanjatriss. Programmet upptog först »Chanson du Papillon» af Campra, därefter följde 5 sånger af Brahms, 3 af Rich. Strauss, 4 af Lange-Müller, däribland ett par gammalfranska kärlekssånger, tre sånger af Sjögren (»Jahrlang möcht ich», I seraljens lustgård, »Das macht es hat der Nachtigall») och Melartins morgonsång ur Höga visan. Fröken Rappe såges ha varit väl disponerad och hennes utmärkta sångkonst prisas. Publiken var nära fulltalig och sångerskan hyllades med flere buketter och framropningar. D. 14 jan. gaf Symfoniorkestern sin 3:e abonnemangskonsert under hr Aulins direktion och med biträde af hr prof. Marteau, den utmärkte violoncellisten prof. Hugo Becker och hr W. Stenhammar. Programmet upptog: 1. Brahms: konsert A-moll för violin och violoncell, op. 102; 2. Franz Berwald: Violinkonsert, Ciss-moll, komp. 1820, (hr Marteau) första uppförandet i Sverige; 3. Beethoven: Konsert, C-dur, för piano, violin och violoncell, spelad af hrr Stenhammar, Marteau och Becker.

Från våra grannland.

Helsingfors. 1—31 december. Selim Palmgrens 3-aktsopera »Daniel Hjort», med text efter Wecksells sorgspel, hvilken hade urpremiär i Åbo under april förra året, gafs å Svenska teatern d. 2 dec. första gången härstädes. Hufvudrollerna och deras innehafvare voro följande: Sigrid Stålmarm; fru Järnefelt-Palmgren, Katri: frk Alexandra Ahnger, Daniel Hjort: hr William Hamner, Arvid Stålmarm: hr Hjalmar Frey, Johan Fleming: hr Vainö Sola, Olof Klausen: hr E. Rautavaara. En kritiker i Hufvudstadsbladet yttrar att operan har väll funna motiv och rik harmoni samt anser den vara det mest betydande finska operaverk. — Finska teatern har några gånger uppfört »Regementets dotter» (»Rykmentin tytär») med frk. Aili Rosvall som Mari, hrr Arne Hjort: Tonio, Yrjö Somensalmi: Sulpiz. Dessutom har gifvits »Tukkijoella» som julpjes.

Af konserter egde Filharmoniska sällskapets 3:de symfonikonsert rum d. 3 dec. i universitetssalen med fru Maikki Järnefelt-Palmgren som solist, hr Rob. Kajanus såsom dirigent. Programmet upptog: 1. Tschaiowsky: Manfred-symfoni; 2. Grieg: Symfoniska danser; 3. Sibelius: »Koskenlanskian morsiamet», ballad (fru Palmgren). D. 10 gaf sångsällskapet M. M. matiné med 40 mans studentorkester för välgörande ändamål och d. 4 dec. gafs folkkonsert af sångkören Ylioppilaskunnan laulajat. Filh. sällskapet gaf sin 9:de folkkonsert d. 11 dec. Populärkonserterna af filharmoniska orkestern ha, som vanligt pågått i societets-huset med biträde af sång- och instrumentalsolister. Helsingfors' Musikinstitut gaf sina 5:e och 6:e musikaftnar d. 14 och 15 dec. På Olympiateatern har den svenske operasångaren Göran Lindstedt gäststat som konsertsångare. D. 28 och 30 dec. konserterade här pianovirtousen Godowski. En märklig konsert gafs d. 29 dec. af operasångerskan vid kejserl. ryska operan i Petersburg M. N. Kusnetzova å finska nationalteatern, hvarvid medverkade direktören vid Stora operan i Paris Andrée Messager, hvars kompositioner till det mesta fyllde programmet. Äfven en pianist Mme Lola Bossen-Roeder biträdde. Af Messagers kompositioner utfördes saker ur hans operor: »Madame Chrysanthe», »Fortunio» och »La basoche». Mr Messager, god pianist, ackompanjerade sjelf och spelade egna pianosoli. Två Visor af Mme Bossen-Roeder sjöngos af konsertgifvarinnan med tonsättarinnan som ackompanjatriss. Sångerskan berömmes för stor charme i röst och sångkonst.

Kristiania. Dec. 1—31. Under förra årets sista månad gafs på Nationalteatern, utom dramatiska pjäser »Migson» med fru Kaja Eide i titel-

rollen och d. 15 premiären af »Kongens hjerte», eventyrskomedi i 5 akter af Barbara Ring, musik af Per Winge. Centralteatern har bl. a. uppfört »Grefven af Luxemburg», som d. 8 dec. gafs för 100:de gången, och d. 14 uppfördes Puccinis »Tosca». Fahlströms teater har denna tid af musikpjäser bjudit på »Höstmanöver» och från d. 20:de »Zigenarkärlek». På Tivoli-teatern har Anna Norrie-turnén gäststat under förra hälften af månaden med »Niniche» och »Lili». Konsert gafs d. 7 af sångerskan Hanna Grönneberg-Moe med hr Backer-Lunde som ackompanjator och d. 8 af hr Karl Nissen. Iver Holter bjöd d. 13 dec. på en »kompositionsafton» med biträdande af fru Mary Barratt, hr Eyvind Alnæs och stråkinstrumentalister. Af hans tonsättningar upptog programmet: 1. Stråkkvartett; 2. Sång med piano; 3. Novelletter för piano; 4. »Til fædrelandet», kantat för blandade röster samt barytonsolo och piano, hvari Holters körförening medverkade. D. 10 gafs i Logens stora sal jubileumskonsert af Studentsångföreningen med hr O. A. Gröndahl som dirigent.

Köpenhamn. Dec. 1—31. Kgl. teatern har under denna tid af pjäser med musik haft på spellistan »Hoffmans eventyr», »Elverhöj», »Tannhäuser», »Rhenguldet», »Valkyrian», »Sigfrid», »Ragnarök», »Carmen», »Barberaren i Sevilla», »Den lille havfrue», »Orfeus och Eurydike», »Ungdom og Galskap» samt »Gulddosen». Till firandet af Lange-Müllers 60 års-dag, som inträffade 1 dec. gaf Dansk konsertförening en konsert med kompositioner af honom. D. 3 gaf Kungl. kapellet under ledning af Fr. Rung en symfonikonsert under medverkan af violinvirtousen Jacques Thibaut. Då i den danska hufvudstaden sparsamheten beträffande annonsering af konsertprogram är så långt drifven, att man för dem endast hänvisas till »gadeplakaten» i de flesta fall, kan den, som ej är i tillfälle att studera dessa, icke få reda på genom tidningarne, liksom i de andra skandinaviska länderna, hvad konserter i »Kongens by» ha att bjuda på. Ett och annat undantagsfall gifves dock, så i fråga om Palä-konserterna. Den 7:de af dessa var ägnad åt Lange-Müller, och af hans verk uppfördes Efteraars-symfoni, Zwei Madonnalieder för sopransolo och damkör, Serenad ur »Renaissance» för tenor och manskör; Sång med piano och Förspel till »Renaissance». Privat kammarmusikförening ger ock tillkänna helt kort hvad den bjuder på. En af dess konserter under månaden hade på programmet Brahms: Sonat för piano och violin, G-dur; Fini Henriques: Poem för violin; Halvorsen: Passacaglia för violin och altviolin; Haydn: kvartett, D-moll; en annan kvartett, C-dur, af Beethoven och Ess-dur af Dittersdorf samt sånger. D. 5 gaf Jacques

Thibaut en konsert med biträde af pianovirtuosen Ernest de Lengyel från Wien. Studentföreningen gaf d. 13 konsert med större och mindre sångkompositioner af Lange-Müller. Dagmar och Victor Bendix gaf dagen därpå en pianoafton. Beethoven-aftnar ha gifvits af prof. Anton Hsrtvigsen.

Från andra land.

Berlin. Leo Falls nya operett »Die schöne Riset» (som af hr Ranft förvärfvats för Oscarsteatern) har nyligen haft premiär härstädes å Neues Operettentheater och hade en otvifvelaktig framgång, särskildt beträffande musiken. Texten säges vara operettens svaga punkt, såsom så ofta är fallet.

OBS.! Billig och verksam annonsering om Musiklekationer, Musikalier och Musikinstrument i Svensk Musiktidning.

OBS.! Äldre årgångar

af denna tidning, med eller utan musikbilaga, erhållas till nedsatt pris endast kontant å expeditionen.

Wien. En ny operett »Puppemädel» (»Dockflickan») af Leo Fall, »Dollarprinsessans» komponist, uppfördes nyligen å Carlteatern i Wien och rönt stort bifall. Både kompositör och librettister inropades gång på gång.

Rättelse.

I förra numrets musikbref från Edinburgh är att iakttaga följande rättelser: Sid. 4 spalt 2 r. 16 uppför. står Zu, läs: An; sp. 3, r. 4 uppför. står: en annan. läs: en och annan; r. 10 står: Paysage, läs: af Paysage; r. 32 står: bröstet, läs: bröstet; sid. 5, sp. 2, r. 8 uppför. står: upptäcktas, läs: upptäcktes.

Å Expeditionen och i musikhandeln finnes att tillgå

Schumann-Album

med porträtt af
Robert Schumann.

Pris kr. 1: 25.

Pianostycken: *Inträde i skogen* — *Jägaren på lur* — *Fughetta* — *Småstycke* — *Fantasi-Dans* samt sång: *Folkvisa* med svensk och tysk text.

Pianomagasin

Största lager af bästa svenska och utländska fabriker.

OBS.! Hufvuddepot för Kgl. Hofleverantörerna *Malmsjö* o. *Billberg, Uebel & Lechleiter, Schiedmayer* samt Orglar från Skandinaviska Orgelfabriken.

Begagnade instrumenttagas i utbyte. Bekväma betalningsvillkor.

Stort lager af prima uthyrningsinstrumenter.

Gust. Pettersson & C:os A.-B.
Malmskilnadsg. 13, Stockholm.

Föreståndare

Dir. Albert Lindström.
Etablerad 1870.

R. T. 67 32. A. T. 78 31.

Stockholms Musikinstitut,

Brahegatan 7 B, ö. g., 3 tr., upp. Allm. Tel. 115 96.

Vårterminen börjar Tisdagen den 10 Jan. Anmälningstid: Måndagen den 9 Jan. kl. $\frac{1}{2}2$ — $\frac{1}{2}4$ samt $\frac{1}{2}6$ — $\frac{1}{2}7$ e. m. Under terminen anmälningstid: Måndagar och Torsdagar kl. $\frac{1}{2}2$ — $\frac{1}{2}3$. För närmare upplysning tillhandahålles prospekt.

Sigrid Carlheim-Gyllenskiöld.

— Svensk Musiktidning. —

Nordiskt Musikblad. — 31:a årg., — för hvarje musikaliskt hem — utgifves 1911 efter samma plan som förut, innehållande *populär läsning i Musikaliska ämnen, porträtter med biografier* etc. Tidningen utkommer två gånger i månaden (utom juli—aug.). Pris 5 kronor pr år, lösnummer 25 öre. Prenumeration sker här å *Expeditionen, Kammakaregatan 6, 1 tr. öfv. gården, i bok- och musikhandeln*, å posten och tidningskontor. I landsorten bäst å *posten*.

OBS.! Nyttan af en musiktidning för musikbildningen i hemmet torde ej kunna bestridas. Framför dagliga tidningar eger en sådan fördelen att den förvaras och bildar, så att säga, en musikhistorisk uppslagsbok. Rätta platsen för utgifvandet af en musiktidning är hufvudstaden, där musiklivet är högst och rikast utvecklad. Svensk musiktidning meddelar ock en kontinuerlig redogörelse för musiklivet i vår hufvudstad, i landsorten samt i Finlands, Norges och Danmarks hufvudstäder etc., biografier med fina porträtt, instruktiva artiklar, följetonger m. m.

J. G. Malmsjö
**PIANINON
FLYGLAR**
Göteborg.

För Porträttsamlare!

Fina Sköntrycks-exemplar af Svensk Musiktidning, flera årgångar, säljas billigt å tidningens expedition.
Kammakaregatan 6, 1 tr. ö. g.

— Innehåll —

Ermanno Wolf-Ferrari (med porträtt). — Brüssel-stråkkvartetten (med porträttgrupp af J. Gaillard, F. Schörg, P. Miry, H. Dautcher). — Nuvarande operahusets första decennium (forts.). — Från Romas horisont. Léhars »Figlia del brigante». Donizettis »Linda di Chamounix» etc. af Anteros. — Musikpressen. — Litteratur. — Operans nya balett. »Festen hos Thérèse». — Från scenen och konsertsalen. — Musiknotiser från hufvudstaden och landsorten. — Från våra grannland. — Från andra land. — Rättelser. — Annonser.